

SEVARACZ MÁTÉRA EMLÉKEZVE

(Bácsalmás, 1928. október 25. – 2013. január 26.)

*Csak azok halnak meg, akik egész életükben nem csináltak semmit.
Aki tett valamit, nem magáért, hanem másokért, mindenkiért, az megmarad.*

Szabó Magda

Életének 85. évében örökre eltávozott a Petőfi Mezőgazdasági termelőszövetkezet nyugalmazott elnöke, a BSC ismert hajdani labdarúgója és nem utolsó sorban a tiszteletet érdemlő családfő, kedves nagypapa. Sevaracz Máté azonban nem halt meg, csak elment...

Kevés olyan embert ismertem, akinek megítélése ennyire egyöntetű lett volna, akit volt diáktársai, munkatársai, kollégái és sporttársai valamennyien tiszteltek és elismertek, a hozzá közelállók pedig szerettek.

Részesen volt a század nagy történelmi, társadalmi változásainak, megélte annak minden tragédiáját, ellentmondását és csodáját. Nagy és kiváló volt az élet számos területén, kiváltságokat azonban nem igényelt. Lelkiismeretes, kitartó, kemény munkája által egyike lett azoknak az agrárszakembereknek, akiket meggyeszerre ismertek és becsültek. Ma ezt úgy mondanánk, hogy menedzser-szemléletű, innovatív vezető, a településfejlesztés szervezője és részese. Mi – akiket barátságába fogadva kicsit közelebb engedett magához – szerencsésebbek voltunk, mert társaságát élvezve, más oldaláról is megismerhettük. Feleségével együtt kezdetektől részt vettek a Bácsalmás Baráti Köre egyesület munkájában. Az egyesület albumát lapozgatva számos pillanatfelvétel, felbukkanó emlék idézi alakjukat.

*

Háromgyermekes földművelő családban született, nagyon nehéz körülmények között nőtt fel. Szülei sok áldozatot hoztak, hogy az elemi és a polgári iskola elvégzését követően a Bácsalmási Mezőgazdasági Középiskolában tanulhasson.

Az iskola szellemisége, kiváló tanárai döntő szerepet játszottak képességei kibontakozásában, sorsa alakulásában. 1949-ben az évfolyam legjobbjaként jeles bizonyítvánnyal érettségizett.

Első munkahelye a tompai, majd a Bácsalmási Gépállomás volt.

A labdarúgással korán, még gyermekkorában elkötelezte magát. 15 éves korában már a helyi csapatot erősítve bajnoki mérkőzésen szerepelt. Húsz éves labdarúgói pályafutása az utókor számára is példaértékű, és fennmaradó. Aktív sportpályafutását követően edzőként, majd a vezetőség tagjaként fontos szerepet töltött be a sportegyesületben.

1954-ben megnősült, feleségül vette Szikra Annát. Házasságukat közös küzdelmek, örömek kísérték, egymás iránti tisztelet és megbecsülés jellemezte. Kettejük kötelékéből két gyermek született, akiket szeretettel, de szigorúan neveltek, és átadták számukra a fontos emberi értékeket.

Az 1956-os forradalom idején a rövid életű munkástanács megbízta a gépállomás vezetésével. Szikora Jenő igazgató visszatérését követően körzeti agronómusi beosztásban a termelőszövetkezetek megalakulásáig továbbra is a gépállomáson dolgozott.

Harminc évesen, munka mellett kezdte meg tanulmányait és szerzett diplomát a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen. A Petőfi Mezőgazdasági Termelőszövetkezet főagronómusa lett, amely a hetvenes évekre a háztáji gazdaságokkal kiegészülve jól menő szövetkezetté fejlődött. Munkájában fáradtságot nem ismert, megbízhatóságával, hivatásszeretetével és szerénységével mindig jó példával tudott elől járni.

1977-ben a mezőgazdasági szövetkezet elnökévé választották. Kreatív, következetes gazdasági vezető volt.

Tanácstagként és a népfrentbizottság tagjaként vett részt Bácsalmás községében. Amikor 1985-ben a Hazafias Népfrent Országos Tanácsának tagjává és népfrentkongresszusi küldöttnek választották, újságírói kérdésre válaszolta: „Számomra a népfrentmunkában talán az a legszebb, hogy nemcsak a célok közösek, hanem a különböző emberek, nemzetiségek, párttagok, pártonkívüliek, idősök, fiatalok szót értenek egymással, tudnak egy nyelven beszélni. Bácsalmás fejlődésének mindig tevékeny részese volt a helyi népfrent. Több esetben kezdeményező szerepet is vállalt, például a gázvezetés idején a különböző intézmények, vállalatok összefogásában... Szövetkezetünk is részese a településfejlesztésnek. Az általunk létrehozott autószerviz jelentős előrelépés a városiasodás útján. Ha kell, a szövetkezeti tagokhoz hasonlóan a lapátot is kézbe veszem. Legutóbb a sporttelep futópályáját hoztuk rendbe társadalmi munkában.” (Petőfi Népe, 1985. 12. 05. 3. o.)

Amikor munkabírásról kérdezték, magyarázatul az első helyen mindig felesége, Annuska gondoskodását jelölte meg.

Munkáját, szakértelmét többek közt a Munka Érdemrend arany fokozatával jutalmazták.

1989-ben vonult nyugállományba és lett a Jurinovics Miklós Horgászegyesület, valamint feleségével együtt a Bácsalmás Baráti Köre Egyesület tagja. A családi ház kertjének gondozására is sokkal több időt fordíthatott, baráti és társadalmi kötelekeiket is folyamatosan ápolták. Családcentrikusságuk fogalom volt, gyakran összejöttek és szép időket töltöttek másutt élő lányuk és fiuk családjával, unokáikkal. Nagy megpróbáltatás volt hű társa 2009. július 25-én bekövetkezett halála, de vitalitása, családja szerető gondoskodása átsegítette ezen a traumán.

Halálhíre mindannyiunkat váratlanul ért. Mivel a történetek megváltoztathatatlanok, az ember ilyenkor akaratlanul is befelé, az emlékeihez fordul...

Matya, jó szívvel emlékezünk Rád, Isten veled, nyugodj békében!

Szénásiné Harton Edit

A gazdászok labdarúgócsapata 1948-49-ben

Kvalla Ferenc, Ábrahám Sándor, Takács Dénes tanár, B. Pap Zoltán tanár, Sevaracz Máté,
Weichl Albert – Kónya Tibor, Laki József, Dukay Pál, Csókás Sándor, Csőke Antal –
Rudics Oszkár, Lógó Antal, Kiss Imre, Stefánovics Ferenc

A labdarúgócsapat 1956-ban

Folz Tóbiás edző, Mezei József, Böröcz János, Csőke Antal, Horváth Ferenc, Schlarb Béla,
Piukovics Lajos, Podmaniczki Pál, Borsos Sándor sportkör elnöke –
Dertül Ferenc, Nincsevics József, Wachtler Péter, Sevaracz Máté

Munkatársaival 1975-ben

Kollár Józsefné üzemgazdász, Szalonnás Mihály, a Petőfi Mg. Tsz. elnöke,
Sevaracz Máté főagronómus, Boros István főkönyvelő

Családi körben

**2006. február 4.
A Bácsalmás Baráti Köre Egyesület rendezvényein**

2012. április 22.